

ת"פ 13761/04/14 - מדינת ישראל נגד יוסף ספי קוריש

בית משפט השלום בראשון לציון

15 מרץ 2016

ת"פ 13761-04-14 מדינת ישראל נ'

קוריש(עציר)

מ"ת 13771-04-14

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
יוסף ספי קוריש

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד חן כהן

הנאשם וב"כ עו"ד ארז צברי

גזר דין

רקע.

הנאשם הורשע, על פי הודייתו, בעובדות שני כתבי אישום מתוקנים כפי שיפורט שלהן.

בתיק פלילי 13761-04-14 (להלן- "התיק הראשי") הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 379+382(ב)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן- "חוק העונשין"), עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, עבירה של הכשלת שוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין ועבירה של פגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(1) ביחד עם סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981. ואלה העובדות בהן הודה הנאשם בתיק זה: הנאשם וגב' ל.ש (להלן- "המתלוננת") היו בני זוג במשך תקופה של כחצי שנה ובמועד הרלבנטי לכתב האישום היו פרודים. במועד הרלבנטי לכתב האישום, התגוררה המתלוננת יחד עם בן זוגה ש.ס (להלן- "המתלונן") ברחוב תנחום בראשון לציון (להלן- "הבית"). בתאריך 2.4.14 סמוך לשעה 15:15, עת הלכה המתלוננת ברחוב אחד העם בראשון לציון יחד עם בתה הקטינה, פגשה בנאשם. מיד ובסמוך תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין ובניגוד להסכמתה בכך שאחז בפניה בידיו. המתלוננת אמרה לו "אתה לא נורמלי, ליד הילדה", ועזבה את המקום. סמוך לשעה 16:33 שלח הנאשם ממכשיר הנייד שברשותו אל מכשיר הנייד של המתלוננת מסרון שלשונו: "הצלחת לשגע אותי". בהמשך עת שהו המתלוננת והמתלונן בבית הסתכל הנאשם דרך שלבי תריס חדר הילדה שבבית. מיד ובסמוך, התקשר הנאשם למכשיר הטלפון

הנייד של המתלונן ואמר לו "אני אזיין אותך, אתה תדע מי אני תצא לנו מהחיים". בעקבות המתואר, הזעיקה המתלוננת משטרה. למקום הגיעו השוטרים גבאי אלון (להלן- "אלון") והשוטר טובי יוסף. השוטר אלון הבחין בנאשם וקרא לו "עצור משטרה". הנאשם בתגובה החל במנוסה רגלית עד אשר נתפס על ידי השוטר אלון.

בתיק פלילי 47951-04-14 (להלן- "התיק המצורף") כולל כתב האישום שלושה אישומים. הנאשם הורשע בגין האישום הראשון בעבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, בגין האישום השני בעבירה של אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, ובגין האישום השלישי בעבירה של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 לחוק העונשין. ואלה העובדות בהן הודה הנאשם: הנאשם הינו בנה של הגב' נ.ק. (להלן- "המתלוננת") ואחיו של עמרי קוריש (להלן- "עומרי"). נגד הנאשם הוגש כתב אישום בתיק פלילי 13761-04-14 ובגינו שוחרר הנאשם ממעצר עד תום ההליכים בתנאים מגבילים במסגרת תיק מ"ת 13771-04-14, על פיהם נקבע כי הנאשם ישהה במעצר בית לילי ברחוב מאיר בעל הנס 9 בבאר יעקב (להלן- "הבית"), ויפקיד כתנאי לשחרורו סך של 4,000 ₪ בקופת בית המשפט עד ליום 13.4.14 (לאחר שניתנה ארכה לביצוע ההפקדה עד ליום 10.4.14 ובהמשך ניתנה ארכה להפקדת מחצית הסכום עד ליום 23.4.14).

על פי האישום הראשון, הודה הנאשם כי בתאריך 28.4.14 בשעה 02:15 או בסמוך לכך יצא הנאשם מפתח ביתו. בנסיבות המתוארות, ניגשה אליו המתלוננת וביקשה ממנו להיכנס הביתה היות והוא מצוי במעצר בית. הנאשם ענה לה כי אינו יכול להירדם ותקף אותה בכך שסטר לה על לחיה, לעיני עמרי, אשר ניגש מיד, נעל את דלת הבית בפניו והזמין את השוטרים. במעשיו המתוארים לעיל, תקף הנאשם אדם שלא כדין וללא הסכמתו.

על פי האישום השני, הודה הנאשם כי בתאריך 27.4.14 בשעה 10:00 או בסמוך לכך, בבית, קילל הנאשם את המתלוננת ואיים עליה באומרו "אני אראה לך מה זה, תזמיני משטרה" וזאת ללא כל סיבה וללא כל התגרות מצידה. בנסיבות המתוארות, איים הנאשם על אדם בפגיעה בגופו במטרה להפחידו או להקניטו.

על פי האישום השלישי, הודה הנאשם כי ביום 23.4.14 הפר הנאשם הוראה חוקית אשר ניתנה כשורה מאת בית משפט, בכך שלא הפקיד כנדרש סכום של 2,000 ₪ בקופת בית המשפט.

תסקיר שרות מבחן.

בעניינו של הנאשם הגיש שרות המבחן שלושה תסקירים, לפי שביקש שהות לבחון השתלבותו של הנאשם בהליך טיפולי בקהילת "אילנות" אליו הופנה בעקבות המלצת שרות המבחן במסגרת הליך המעצר. בתסקיר האחרון מיום 3.3.16 הודיע שרות המבחן כי על פי התרשמותו קיים סיכון להישנות התנהגות בעייתית בעתיד על ידי הנאשם, והיות והנאשם אינו מביע רצון להשתלב בטיפול, נמנע הוא מלבוא בהמלצה שיקומית בדרך של העמדת הנאשם בצו מבחן. מתוך המפורט בתסקיר עולה כי הנאשם רווק, כבן 34, נשר מלימודיו בגיל 17 ופוטר מצה"ל לאחר שירות צבאי חלקי. התסקיר מפרט את נסיבות חייו הקשות של הנאשם בתקופת ילדותו ומשום הגנת הפרטיות לא יצוינו פרטים מאלה, אך יצוין כי שרות המבחן התרשם כי הנאשם ביצע מאמצים לנהל אורח חיים תקין. בשנת 2006 היה הנאשם מעורב בתאונת דרכים במהלכה פגע למוות באדם. בעקבות התאונה חלה הידרדרות בתפקודו. הנאשם אובחן כסובל מהפרעה פוסט טראומטית עימה התקשה להתמודד והחל להשתמש בסמים ופיתח התמכרות. בעת ששרות המבחן בחן עניינו של הנאשם בעת ששהה במעצר, התרשם כי הנאשם גילה רצון ומוכנות להליך גמילה וטיפול ועל כן המליץ על שילובו בקהילת "אילנות". הנאשם החל בטיפול ביום 3.8.14. שרות המבחן עמד בקשר עם הקהילה הטיפולית, ודווח על

התקדמות חיובית של הנאשם בשלבי הטיפול. בשלב זה ביקש שרות המבחן דחייה על מנת לעקוב אחר המשך השתלבותו של הנאשם בתהליך הטיפול. מדיווח שנמסר לשירות המבחן עלה כי במהלך תקופת הדחייה הורחק הנאשם מההוסטל לאחר שגילה התנהגות בעייתית ושימוש באלכוהול. הוצע לנאשם להשתלב במסגרת טיפולית אחרת אך הוא סרב. שרות המבחן פגש את הנאשם והתרשם כי לנאשם נזקקות בולטת לטיפול בעניין שימושו בסמים. או אז הפנה את הנאשם ליחידה העירונית לטיפול בנפגעי סמים ודיווח כי הנאשם הגיע לראיון הקבלה ונמצא מתאים. בשלב זה ביקש שרות המבחן דחייה נוספת על מנת לבחון השתלבותו של הנאשם בטיפול כגורם העשוי להשפיע ולצמצם את רמת הסיכון. מדיווח שנמסר לשרות המבחן מגורמי הטיפול ביחידה העירונית עלה כי הנאשם אינו ער לבעייתיות במצבו, כי מחזיק בעמדות נוקשות ואינו מבטא נכונות ורצון ליטול חלק בטיפול, וכי מסר שאינו מסוגל להתחייב לטיפול ובה בעת לפרנס את עצמו.

בפגישה נוספת שקיים שרות המבחן עם הנאשם, סיפר הנאשם כי חזר להתגורר בבית אמו בבאר יעקב וכי הוא עובד בשתי עבודות, וטען כי בעת שהייתו בהוסטל לא השתמש באלכוהול. באשר למעשה האלימות כלפי אמו, התקשה הנאשם ליטול אחריות על התנהגותו ומסר כי בעת המעשה היה נתון להשפעת אלכוהול וסמים אותם צרך באופן אינטנסיבי ויומיומי וכי הוא מכיר בהתנהגותו האלימה והאימפולסיבית בעת שימושו בחומרים אלה. אמו של הנאשם, בת 53, סובלת מבעיות בריאות ונכות לאחר שנפגעה בתאונת עבודה מסרה כי הנאשם נהג לנקוט כלפיה באלימות כשהוא תחת השפעת אלכוהול וסמים ותיארה את יחסיהם כיום כתקינים. באשר לעבירת האלימות כלפי בת זוגו לשעבר, תיאר הנאשם את נסיבות הקשר ביניהם וטיבו, אך התקשה להתייחס לביצוע העבירות ושלל אלימות פיזית ומילולית כלפי המתלוננת. באשר להמשך טיפול מסר הנאשם כי אינו זקוק לכך ושרות המבחן התרשם כי חרף הצהרותיו המילוליות אין הנאשם מגלה נכונות אותנטית ליטול חלק פעיל בטיפול. לעניין השימוש בסמים, בדיקת שתן שבוצעה לנאשם נמצאה נקיה משרידי סם. שרות המבחן סבור כי הנאשם זקוק להתערבות טיפולית לאחר שסיים בהצלחה את הטיפול בקהילה אך הורחק עקב שימוש באלכוהול, אולם הנאשם מחזיק היום בעמדה נוקשה באשר למצבו, מסרב לטיפול, ועל כן קיים סיכון להישנות התנהגות בעייתית מצדו. יצוין כי שירות המבחן ערך מספר ניסיונות ליצור קשר עם המתלוננת אך לא עלה בידו לאתרה ולשוחח עימה.

טיעוני המאשימה לעונש.

באת כוח המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל "ממש" דהיינו לא כזה שירוצה בעבודות שירות. בטיעוניה הדגישה את חומרת המעשים כפי הבא לידי ביטוי בעצמת הפגיעה בערכים המוגנים של העבירות, בנסיבות ביצוע העבירות ובנזק שנגרם למתלוננים ולבתה הקטינה של המתלוננת. באשר למתחמי הענישה טענה כי מתחם העונש ההולם לאישום בתיק הראשי נע בין 8-24 חודשי מאסר בפועל, ומתחם העונש ההולם בגין האישומים נשוא תיק המצורף נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל. כמו כן טענה כי בהסתמך על דברי שרות המבחן אין שיקולי שיקום המצדיקים לסטות מן המתחם לטובת הנאשם. על יסוד כל אלה, עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל של 20 חודשים, מאסר מותנה, פיצוי למתלוננים וקנס.

טיעוני הנאשם לעונש.

בא כוח הנאשם ביקש להקל עם הנאשם. בתוך כך טען כי העבירות בוצעו בחודש אפריל 2014, לפני כשנתיים ימים, כי מאז חודש אוגוסט 2014 ועד לחודש נובמבר האחרון היה מצוי בטיפול במסגרת קהילת "אילנות", כי לאחר שהשתחרר ממעצר עבר הליך של פשיטת רגל, כי מאז האירוע ועד היום אינו משתמש בסמים, וכי כיום עובד בעבודה מסודרת ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים. עוד ציין כי ביום 10.3.16 צפוי הנאשם להחל בריצוי עונש מאסר בגין הרשעה בעבירות מע"מ, ואם יוטל עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות ממילא לא ירצה הנאשם עונש זה בשל עקרון החפיפה. בא כוח הנאשם סבור כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר על תנאי, וכי בעניינו של הנאשם ובהתחשב בסיכויי שיקומו הנלמדים אף מתהליך הטיפול שעבר עבור גמילה מסמים, יש להעמיד עונשו של הנאשם על מאסר על תנאי בלבד.

דברי הנאשם.

הנאשם טען כי הוא מתגורר אצל אמו ועובד לפרנסתו, כי הכיר את המתלוננת במרכז גמילה, כי לא היו נשואים וכי מאז האירועים נשוא כתבי האישום לא היה מצוי בקשר עימה.

דין והכרעה.

הנאשם שלפני הודה והורשע בעובדות שני כתבי אישום, כאשר כתב האישום בתיק המצורף כולל שלושה אישומים. בגין כתב האישום בתיק הראשי הורשע הנאשם בביצוע עבירה של איומים ותקיפה בנסיבות מחמירות אשר בוצעו כלפי בת זוגו לשעבר וכלפי בן זוגה הנוכחי, בעבירה של פגיעה בפרטיות ובעבירה של הכשלת שוטר במילוי תפקידו. בגין כתב האישום בתיק המצורף הורשע הנאשם בשלושה אישומים. בגין האישומים הראשון והשני הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה סתם ואיומים כלפי אמו, אשר בוצעו במועדים עוקבים, יום אחר יום, בעת שהנאשם שהה בבית אימו במעצר בית לילי. האישום השלישי בכתב אישום זה הוא בגין הפרת הוראה חוקית.

אמנם בכתב האישום בתיק הראשי מדובר בריבוי עבירות, אולם אני סבור כי ניתן לראותם כ"אירוע אחד" לצורך קביעת מתחם הענישה ומשום הקשר הפנימי שביניהם מבחינה כרונולוגית ועניינית. בהקשר זה יוער זו אף גישת באת כוח המאשימה אשר ממילא לא טענה למתחמי ענישה שונים לכל אחד מהעבירות נשוא כתב האישום זה. באשר לכתב האישום נשוא התיק המצורף המדובר בשלושה אישומים שיש לראותם כאירועים שונים לצורך קביעת מתחמי הענישה, אולם כפי שיובהר בהמשך יש מקום לגזירת עונש כולל בגין כל האישומים כאמור בסעיף 40(ב) לחוק העונשין.

כלל יסוד הוא כי העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון הענישה האינדיבידואלית. תיקון 113 לחוק העונשין הציב לפנינו מתווה לפיו יש לקבוע את העונש ההולם לנאשם. כך נקבע כי יש תחילה לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע בגין ביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הנאשם הורשע הן בעבירות אלימות ופגיעה בפרטיות ובעבירות כנגד שלטון החוק. באשר לערכים החברתיים המוגנים הרי שבעניין עבירות האלימות- תקיפה בנסיבות מחמירות, תקיפת סתם ואיומים, פגע הנאשם בזכותן של המתלוננים- אמו, בת זוגו לשעבר ובן זוגה- לשמירה על גופם ועל ביטחונם האישי, ואין צורך להכביר על כך מילים לפי שהדברים ברורים. באשר לעבירה של פגיעה בפרטיות פגע הנאשם בפרטיותה של המתלוננת. באשר לעבירה של הכשלת שוטר פגע הנאשם בערכים של שמירה על סדרי חברה ומשטר תקינים ובכללם שמירה על תפקודם של העוסקים במלאכת אכיפת החוק כחלק מההגנה על שלטון החוק. באשר לעבירה של הפרת הוראה חוקית פגע הנאשם בערכים של שמירה וכיבוד סדרי שלטון ומשפט.

בחנית מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי זו מצויה ברף נמוך עד בינוני. באשר לאישום נשוא התיק הראשי, מדובר באירוע מתמשך שהחל בתקיפת המתלוננת במרחב ציבורי בעת שבתה הקטינה עימה, והמשיך בפגיעה בפרטיותה תוך שהנאשם מביט לתוך ביתה דרך תריסי הבית, באיומים על המתלונן, בן זוגה של המתלוננת, ובהכשלת שוטר עת שהנאשם לא נענה לקריאתו לעצור ובורח מהמקום. מדובר באירוע שאין להקל בו ראש, אולם עדיין אין מדובר באירוע אשר מגלה חומרה במידה גבוהה, ובהקשר זה יש לציין כי לא נגרם נזק גוף למתלוננת או נזק לרכושה וכי האלימות לא לוותה באכזריות ובהתעללות. באשר לתיק המצורף, המדובר במעשה תקיפה ובמעשה איומים שביצע הנאשם כלפי אמו, בעת ששהה בביתה בתנאי מעצר בית, ואף בעניין אישומים אלה בנסיבותיהם אין מדובר בחומרה במידה גבוהה. באשר לאישום השלישי בגין הפרת הוראה חוקית אני סבור כי מדובר בפגיעה ברף נמוך.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות, המדובר בעבירות אותן ביצע הנאשם עת היה נתון להשפעת אלכוהול וסמים תוך שהוא מכיר בכך שאלה גורמים להתנהגות אלימה ואימפולסיבית מצדו. בתיק הראשי נקט הנאשם באלימות פיזית כלפי מי שהיתה בת זוגו לשעבר בעת שזו הילכה ברחוב בעירה יחד עם בתה הקטינה, אלימות שהתבטאה בכך שהנאשם אחז בפניה בידיו שלא בהסכמתה. בהמשך לכך ובסמיכות זמנים פגע הנאשם בפרטיותה של המתלוננת תוך שהוא הגיע לביתה והסתכל דרך חריצי תריס החדר השייך לילדתה. לא מן הנמנע כי למעשים אליו קדם תכנון מוקדם, וניתן לשער אף את מידת הפחד והחרדה שנגרמה למתלוננת ולילדתה. בהמשך נקט הנאשם באלימות מילולית כלפי בן זוגה של המתלוננת. המתלוננים הזעיקו את המשטרה וכשאלה הגיעו למקום לא שעה הנאשם לקריאותיהם לעצור והחל בורח מהמקום כשאחד השוטרים דולק אחריו עד שהצליח לעצרו. מתוך הדברים שסיפר הנאשם לשירות המבחן עולה כי הנאשם והמתלוננת קיימו קשר זוגי לפני כשלוש שנים ואשר התאפיין במתיחות ובבעיות תקשורת. בסמוך לפני ביצוע העבירות ניהלו הנאשם והמתלוננת וויכוחים והטיחו האשמות הדדיות על רקע חוסר אמון וחשדו של הנאשם כי בת זוגו ניהלה קשר רומנטי עם אחר. בתיק המצורף נקט הנאשם באלימות פיזית ומילולית כלפי אמו, אישה כבת 53 הסובלת מבעיות בריאותיות ומנכות, בעת שהיה נתון להשפעת אלכוהול וסמים ובעודו שוהה בביתה בתנאים של מעצר בית- בשני מועדים שונים. כמו כן ועל פי האישום השלישי הפר הנאשם הוראה חוקית בכך שביזה החלטת בית המשפט שהורתה לו להפקיד סכום כסף בקופת בית המשפט.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת. בעניין עבירות אלימות ידוע לכל כי מדיניות הענישה אינה מתפשרת כי אם כזו הדורשת ענישה מרתיעה, ואולם "ניתן למצוא קשת רחבה של עונשים, ויש לבחון כל מקרה לגופו שלא בדרך של השוואה אריתמטית" (ע"פ 4777/11 מדינת ישראל נ' לאסי [פורסם בנבו]). בתוך כך נוהגים בתי המשפט להטיל בגין עבירות אלימות עונשים במנעד רחב שבין ענישה מוחשית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל במקרים קלים, דרך ענישה הכוללת עונש של מאסר בפועל של מספר חודשי מאסר בודד הניתן לריצוי בדרך של עבודות שירות וכלה בעונשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריה במקרים חמורים. באשר לעבירה של הכשלת שוטר בשעת מילוי תפקידו, הרי שכאשר

זו עומדת לבדה הענישה הנוהגת היא כזו שתסתפק במאסר מותנה עד למספר בודד של חודשי מאסר בפועל כשבתוּך מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, ואולם כאשר מדובר בבריחה שהצריכה מרדף הענישה הנוהגת נוקטת באמצעי ענישה מחמירים יותר. באשר לעבירה של פגיעה בפרטיות ולעבירה של הפרת הוראה חוקית, כל אחת לכשעצמה, אני סבור כי מדיניות הענישה הנוהגת היא כזו הנעה בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

בהתחשב בכל אלה אני סבור כי מתחם העונש ההולם בכל הנוגע לתיק הראשי נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל, כשבתוּך מאסר שירות בעבודות שירות. מתחם עונש זה הוא, לשיטתי, אף מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם בגין האישום הראשון והשני שבכתב האישום המצורף. באשר למתחם העונש ההולם את מעשה העבירה של הפרת הוראה חוקית הוא כזה הנע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל של מספר חודשים בודדים.

בבואי לגזור עונשו של הנאשם, התחשבתי בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות. בכלל זאת, יש להביא בחשבון השיקולים את הודאת הנאשם אשר חסכה בזמן שיפוטי ומנעה העדתם של המתלוננים לרבות העדת אימו של הנאשם, את נסיבות חייו הקשות, העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי רלבנטי ומאז מועד ביצוע העבירות לא נרשמו לחובתו עבירות אלימות נוספות, כמו גם העובדה כי הוא עובד וכי בבדיקות שתן המבוצעות לו באופן סדיר נמצא נקי משימוש בסמים. כמו כן, חובה לציין כי בקשר לעבירות הללו היה הנאשם מצוי במעצר במשך תקופה של כחודשיים. לצד זאת יש להביא בכלל השיקולים את העובדה שהנאשם הביע בפני שירות המבחן קושי בנטילת אחריות למעשיו תוך שהוא תולה את אשמתו בהתמכרותו לאלכוהול ולסמים ושימושם בהם בעת ביצוע העבירות, וכן את הסיכון להישנות התנהגות בעייתית מצד הנאשם אותו מוצא שירות המבחן גם משום סירובו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי במסגרת קהילתית.

מתוך שאני משווה לנגד עיני את מכלול השיקולים שפורטו תוך איזון ביניהם, אני סבור כי העונש הכולל הראוי לנאשם הוא עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. אלא שבהתחשב בכך שבגין הרשעת הנאשם בעבירות כלכליות נגזר עליו עונש של ארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, אותו החל הנאשם לרצות מיום 10.3.16, הרי ממילא ומן הסתם, אילו אטיל על הנאשם עונש מאסר נוסף בדמות עבודות שירות אזי הייתי מורה כי העונש ירוצה בחופף. לפיכך בנסיבות המיוחדות של המקרה אני גוזר על הנאשם עונש מאסר נוסף.

אשר על כן, אלה העונשים אשר אני משית על הנאשם:

5 חודשי מאסר על התנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה מן העבירות כדלקמן: עבירת אלימות כלפי גוף אדם, עבירה של פגיעה בפרטיות, עבירה נגד שוטרים ועבירה של הפרת הוראה חוקית.

אני מחייב את הנאשם לחתום על התחייבות בסך 3,000 ש"ח לפיה אם יעברו תוך שלוש שנים מהיום עבירה מן העבירות בהן הורשע ישלם הסכום. לא יחתום הנאשם על התחייבות כאמור יאסר למשך 7 ימים.

אני מחייב הנאשם לפצות את המתלוננת ל ש עדת תביעה מס' 1 בסך 2,000 ש"ח. הפיצוי ישולם עד ליום 1.5.16. הפיצוי ישולם מתוך הפקדה כספית שהפקיד הנאשם או מי מטעמו כערובה לשחרורו בתיק מ"ת 13771-04-14.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

מוצגים:

ייעשה בהם כפי שיקול דעתו של הממונה על החקירה.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ה' אדר ב' תשע"ו, 15/03/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

הוקלדעלידייפעתמינאי